

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-144/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji Tamari Turek, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Škreba iz Nedeljanca, Vidovec, Varaždinska 117, OIB: 39096710543, zastupanog po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Franjo Šebijan i Mihaela Carović Rukavina iz Varaždina, protiv tuženika Poljoprivredna zadruga Varaždinsko povrće, Vidovec, Trg sv. Vida 9, OIB: 85078925569, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Porobija & Špoljarić iz Varaždina, radi isplate, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave dana 7. srpnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 20. srpnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Poljoprivrednoj zadruzi Varaždinsko povrće, Trg Sv. Vida 8, Vidovec, OIB: 85078925569. da tužitelju Josipu Škrebu, Nedeljanec, Varaždinska 117, Vidovec, OIB: 3909671054. isplati iznos od 19.610,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dne. 22.10.2018.god., pa do isplate i to za razdoblje do 31.12.2018.god. po stopi od 6,82% godišnje, od 01.01.2019.god. do 30.06.2019.god. po stopi od 6,54% godišnje, od 01.07.2019.god. do 31.12.2019.god. po stopi od 6,30 % godišnje, od 01.01.2020.god. do 30.06.2020.god. po stopi od 6,11% godišnje, od 01.07.2020.god. do 31.12.2020.god. po stopi od 5,89% godišnje, od 01.01.2021.god., pa do isplate po stopi od 5,75% godišnje, a u slučaju promjene prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećanoj za 3 postotna poena."

II. Nalaže se tužitelju Josipu Škrebu iz Nedeljanca, Vidovec, Varaždinska 117, OIB: 39096710543, naknaditi tuženiku Poljoprivredna zadruga Varaždinsko povrće, Vidovec, Trg sv. Vida 9, OIB: 85078925569, troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 890,40 EUR (osamsto devedeset eura i četrdeset centi) sa zakonskom

zateznom kamatom tekućom od 20. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu tuženikov zahtjev za naknadu troškova odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi u bitnome navodi da je bio jedan od osnivača i član Poljoprivredne zadruge „Varaždinsko povrće“, Trg Sv. Vida 8, Vidovec, da mu je Odlukom Skupštine zadruge od 22.10.2018. prestalo članstvo uslijed gubitka uvjeta za članstvo, da s obzirom da je tužitelj bio među osnivačima Zadruga, a kako bi isti mogao početi s radom dao je istoj na korištenje dvije boce za plin (TF za viličar), transportnu traku sa elektromotorom dužine cca 3 m, trokrilni čelični ormar (dimenzija 182x111x38), drvene „A“ ljestve sa 6 gazišta, dva rasvjetna tijela (ulične lampe veće snage), plastični sanduk „Agrofruit“, kancelarijski radni stol sa plastificiranom podlogom, radni stol sa pretincima, te tri stolice okretne sa drvenim sjedištem, da su nakon prestanka članstva tužitelja ove pokretnine nadalje ostale u posjedu tuženika, da je prije pokretanja ovog postupka tužitelj Općinskom sudu u Varaždinu podnio prijedlog za osiguranja dokaza, a koji se pred istim sudom vodio pod brojem R1-162/20, da je očevid održan dana 29. siječnja 2021. na lokaciji tuženika, a prilikom očevida sud je fotografirao lice mjesta, kao i da s obzirom da je članstvo tužitelja u zadruzi prestalo 22.10.2018. tuženik ima prema njemu i određene financijske obveze, i to s osnova povrata članskog udjela u visini od 5.000,00 kuna sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, te s osnova otplaćenih anuiteta PBZ d.d. Zagreb za kreditne obveze Zadruga iznos od 19.610,00 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da je točno da je tužitelj bio jedan od osnivača i član Poljoprivredne zadruge „Varaždinsko povrće“ te da mu je Odlukom skupštine zadruge od 22.10.2018. prestalo članstvo u zadruzi uslijed gubitka uvjeta za članstvo, da se osporava da bi tužitelj zadruzi dao na korištenje pokretne stvari koje tužitelj nabraja te da bi navedene stvari bile u posjedu tuženika, osim jedne stolice okretne s drvenim sjedištem i jednog rasvjetnog tijela (ulična lampa), da je tuženik odmah na licu mjesta tijekom očevida bio voljan predati te dvije stvari tužitelju (jedna stolica i jedno rasvjetno tijelo, s fotografija 4 i 5 priloženih uz tužbu), međutim da je tužitelj iste odbio preuzeti, a poslije nikada po iste nije došao, da je tužitelj u zakašnjenju, a ne tuženik, da tuženik nije dao povoda ovoj parnici u odnosu na te dvije stvari, da ostalih stvari ili nema kod tuženika ili nisu vlasništvo tužitelja, da se osporava da bi tužitelj otplaćivao anuitete Privrednoj banci Zagreb d.d. za kreditne obveze zadruge, da se osporava i osnova i visina u iznosu od 19.610,00 kn, da tuženik ističe i prigovor zastare, da se osporava da bi dospijeće ove navodne obveze bilo s danom prestanka članstva tužitelja u zadruzi, a ako je tužitelj nešto platio za što nije bilo osnove, onda bi povrat toga mogao tražiti unutar zastarnog roka od 5 godina, računajući od dana plaćanja, a ne od dana prestanka članstva u zadruzi, da u odnosu na povrat članskog uloga u visini od 5.000,00 kuna, načelno ta obveza tuženika prema tužitelju postoji, no da tužitelj ima pravomoćnom i ovršnom presudom ovoga suda br. 19 P-100/2020-14 od 25. studenog 2020. utvrđenu obvezu prema tuženiku (za povrat

9 usipnih sanduka), a koju obvezu nije ispunio niti ju je spreman ispuniti, to tuženik ističe da će povrat članskog uloga tužitelju izvršiti kad i tužitelj izvrši svoju obvezu i tuženiku vrati tih 9 sanduka.

3. Valja napomenuti da je ovaj sud presudom broj P-371/2021-16 od 31. listopada 2022. u toč. I. izreke naložio tuženiku da tužitelju vrati jedno rasvjetno tijelo (ulična lampa veće snage), te jednu stolicu okretnu sa drvenim sjedištem, dok je u preostalom dijelu tužbeni zahtjev za predaju pokretnina u posjed tužitelju odbijen, kao neosnovan, u toč. II. izreke naložio tuženiku da tužitelju isplati iznos od 663,61 eur s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, u toč. III. izreke odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim tužitelj predlaže naložiti tuženiku da mu isplati iznos od 2.602,69 eur s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, te u toč. IV. izreke odlučio o troškovima ovog postupka.

4. Povodom žalbe tužitelja presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci broj GŽ-1842/2022-4 od 18. prosinca 2025. odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, te je potvrđena predmetna prvostupanjska presuda u toč. I. izreke, dok je djelomično uvažena žalba tužitelja i ukinuta predmetna prvostupanjska presuda u toč. III. i IV. izreke, te je predmet u tom dijelu vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje u fazu glavne rasprave.

5. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u fotografije (list 5-11 spisa), obavijest (list 40 spisa), naloge za plaćanje (listovi 41-50 spisa), evidenciju (list 55-57 spisa), otpremnicu (list 58 spisa), dopis (list 60-61 spisa), naloge za plaćanje (list 124-127 spisa), originale naloga za plaćanje, te putem sustava e-spis u ovosudne predmete broj R1-162/2020, P-100/2010 i Ovr-486/2021, kao i u ovosudne presude P-844/13 od 15. lipnja 2016, P-843/13 od 8. srpnja 2016. i P-866/14 od 23. rujna 2015., te je saslušao tužitelja, zakonsku zastupnicu tuženika, te svjedoke Valentinu Peharda Božić, Nikolu Košića i Stjepana Kocijana.

6. Valja napomenuti da je tužitelj na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 7. srpnja 2026. odustao od izvođenja dokaza financijskim vještačenjem, a s obzirom da je tuženik uplate za koje su u spis predani nalozi za plaćanje učinio nespornima.

7. Temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19; dalje: ZPP) nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, sud je odlučio kao u izreci ove presude.

8. U ponovljenom prvostupanjskom postupku predmet spora isključivo je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 2.602,69 EUR (19.610,00 kn) s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom s osnova povrata otplaćenih anuiteta kredita kojeg je tuženik podigao kod Privredne banke Zagreb d.d., a za koji iznos tužitelj navodi da je tuženik stekao bez osnove danom prestanka tužiteljevog članstva u zadruzi.

9. Valja napomenuti da su predmetom ovog spora uplate izvršene tijekom 2008. i 2009., odnosno tijekom razdoblja u kojem je na snazi bio Zakon o zadrugama (Narodne novine broj 36/95., 67/01. i 12/02.; dalje: ZoZ).

10. Tuženik je na ročištu održanom dana 7. srpnja 2026. učinio nespornim da je tužitelj uplatio tuženiku dana 3.11.2008. iznos od 1.117,40 kn, dana 7.1.2009. iznos od 888,19 kn, dana 10.10.2008. iznos od 79,20 kn, dana 7.1.2009. iznos od 3.934,21 kn, dana 10.10.2008. iznos od 2.877,34 kn, dana 10.10.2008. iznos od 416,10 kn, dana 10.6.2008. iznos od 4.073,28 kn, dana 10.10.2008. iznos od 468,24 kn, dana 10.6.2008. iznos od 996,14 kn, te dana 21.5.2008. iznos od 792,72 kn, odnosno ukupno iznos od 15.642,82 kn, odnosno 2.076,16 EUR.

11. Tuženik osporava dospijeće obveze povrata otplaćenih anuiteta kredita s danom prestanka članstva tužitelja u zadrugi i ističe prigovor zastare, te osporava da bi izvršene uplate predstavljale dodatne uloge, a s obzirom da je u vrijeme izvršenih uplata na snazi bio Zakon o zadrugama (Narodne novine broj 36/1995, 67/2001, 12/2002) koji nije poznao termin "dodatni ulog", pri čemu u sudskom registru nije bila upisana odluka o dodatnim ulozima, niti je u imeniku članova zadruge bio upisan dodatni ulog uz ime tužitelja.

12. U odnosu na potraživanje tužitelja u iznosu od 2.602,69 EUR s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom s osnova povrata otplaćenih anuiteta kredita tuženika sud relevantnom nalazi odredbu čl. 22. st. 1. i st. ZoZ sukladno kojoj zadruga u pravnom prometu odgovara za svoje obveze svom svojom imovinom, a za obveze koje se ne mogu namiriti iz sredstava zadruge odgovaraju zadrugari, u skladu sa zakonom i pravilima zadruge.

13. Nadalje, a sukladno čl. 2. ZoZ ako ZoZ-om nije drukčije propisano na zadrugu se primjenjuju propisi kojima se uređuju obvezni odnosi u ortakluku, a slijedom čega valja također primijeniti čl. 648. st. 4. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/2005, 41/2008; dalje: ZOO) sukladno kojem ako s vjerovnikom nije drukčije ugovoreno, za obveze ortaštva solidarno odgovaraju svi ortaci.

14. U ponovnom prvostupanjskom postupku ovaj je sud ponovno razmatrao sve izvedene dokaze, a prvenstveno

- iskaz tužitelja u dijelu u kojem isti navodi da su svi članovi bilo suglasni da tuženik podigne predmetne kredite, te da se oni vraćaju radom tuženika, odnosno dobiti iz poslovanja, da kada je prva rata kredita dospjela da tuženik nije imao dovoljno sredstava za otplatu, da su svi zadrugari bili jamci za oba dva kredita, da je on založio pokretnine npr. traktor i ostale poljoprivredne strojeve, dao bjanko zadužnicu i mjenicu, da bi izbjegli ovrhu na imovini kojom su jamčili otplatu navedenih kredita im je upraviteljica Karolina Peharda Božić poslala obavijest s lista 45 spisa, te su svi uplatiti dužne iznose po toj obavijesti, te im je upraviteljica svaka 3 mjeseca slala takve obavijesti, da su svi zadrugari trebali dati osiguranje za oba kredita, te ako ne bi pristali dati osiguranje da bi bili izbačeni iz zadruge, a kada se obvezao kao jamac da mu je bilo jasno koje su pravne posljedice ne otplate kredita od strane tuženika,
- iskaz zakonske zastupnice tuženika Kristine Vidaček u dijelu u kojem ista navodi da se odluka o uzimanju kredita donosila jednoglasno te da je svim zadrugarima moralo biti poznato da moraju dati osiguranje i da time odgovaraju za isplatu, kao i
- iskaz svjedokinje Valentine Peharda Božić u dijelu u kojem ista navodi da je tuženik dobio kredit od HBOR-a u iznosu od 2.000.000,00 kn na rok od 10 godina, a koji je iznos utrošen na kupnju strojeva (trake, top za grijanje itd.), da se navedeni kredit otplaćivao preko PBZ Zagreb d.d. u dvije otplatne linije, da su svi zadrugari

otplaćivali taj kredit, da je bilo 9 zadrugara prilikom osnivanja, da su svaka tri mjeseca zadrugari uplaćivali na žiroračun tuženika određene iznose, a te je iznose tuženik uplaćivao PBZ koji je dalje novac uplaćivao HBOR-u, da su i kasniji članovi zadruge morali otplaćivati navedeni kredit te su morali otplatiti i ranije rate dospjele prije njihovog ulaska u zadrugu, pri čemu su stari i novi članovi dobrovoljno dogovarali takvu otplatu, da su zadrugari bili svjesni da uplatama otplaćuju kredit tuženika, da su se rate podjednako dijelile na sve zadrugare, da je svatko znao iznos koji mora platiti, da je takva otplata bila dogovorena između zadrugara i dobrovoljna, dakle nitko od zadrugara nije bio prisiljen ili uvjetovan da sudjeluje u otplati, da tuženik nije mogao iz dobiti sam otplaćivati taj kredit, da su zadrugari davali kao osiguranje kredita mjenice, zadužnice, te da je ona osobno popisivala imovinu zadrugara, odnosno da su zadrugari njoj nosili popise imovine kojom su jamčili za otplatu kredita, da je liniju za pakiranje tuženik iznajmljivao zadrugarima, a da se najamnina plaćala putem virmana na koje se u opisu plaćanja pisalo da se plaća rata kredita, da je tuženik sa zadrugarima sklapao ugovor o najmu linije za pakiranje, da su zadrugari koristili tu liniju za pakiranje, najamnina se plaćala virmanski, te se je u opis plaćanja pisala otprema kredita, glavnica i kamata, da je glavnica bila jedan virman, a kamata drugi, da su u početku tako popunjavali virmane, a nakon opomene Porezne uprave da su u virmane u opis plaćanja pisali najamnina, da se u opis plaćanja u virmane upisivala glavnica, odnosno kamata radi evidencije njezine, a tako i evidencije zadrugara, a kad se kasnije u opis plaćanja upisivala najamnina, a da su u stvarnosti su to i dalje bile rate kredita,

a slijedom kojih je iskaza utvrdio da su zadrugari donijeli jednoglasnu odluku o sklapanju predmetnih ugovora o kreditu s Privrednom bankom Zagreb d.d., da tuženik iz svoje dobiti nije mogao podmirivati rate tih kredita, da su svi zadrugari dali sredstva osiguranja za otplatu predmetnih ugovora o kreditu, kao i da su svi zadrugari otplaćivali rate predmetnih kredita, pri čemu su se rate podjednako dijelile na sve zadrugare.

15. Valja napomenuti da ovaj sud temeljem svih izvedenih dokaza, a uz puno uvažavanje i respektiranje stavova drugostupanjskog suda iznesenih u presudi i rješenju Županijskog suda u Rijeci broj GŽ-1842/2022-4 od 18. prosinca 2025., ne ocjenjuje gore utvrđeno postupanje zadrugara tuženika uplatom dodatnih uloga u zadrugu tuženika, to imajući u vidu da nitko od saslušanih osoba ne iskazuje o tome da bi zadrugari donijeli kakvu odluku o tome da bi se otplate kredita tuženika imale smatrati dodatnim ulozima, pri čemu ni sam tužitelj u tužbi, podnescima, ni u svojem iskazu, izvršenim uplatama ne pridaje značaj uplate dodatnih uloga, već isključivo potražuje povrat uplaćenih anuiteta, a koje je podmirivao jer je bio u obvezi iste podmiriti, s osnova stjecanja bez osnove uslijed prestanka članstva u zadruzi tuženika, a ne potražuje utuženi iznos kao povrat uloga u zadrugu. Štoviše, tužitelj u podnesku od 26. travnja 2022. izričito navodi da je otplata predmetnih kredita tuženika bila obveza svih zadrugara, pa tako i tužiteljeva. Također, u spis nije dostavljen kakav materijalni dokaz (npr. kakav zapisnik sa sastanka zadrugara, pisana odluka zadrugara, izvod iz imenika zadrugara) koji bi ukazivao na to da bi se otplaćeni iznosi na ime predmetnih kredita tuženika imali smatrati dodatnim ulozima u zadrugu tuženika.

16. Sud zaključuje da je za obveze tuženika, konkretno rate kredita koje tuženik nije mogao podmirivati, odgovarao tužitelj te preostali zadrugari temeljem čl. 22. st. 2. ZoZ, pri čemu činjenica što je 2018. tužitelju prestalo članstvo u zadruzi ne utječe na njegovu

odgovornost za obveze tuženika nastale u trenutku kada je bio članom zadruge i kada tuženik nije mogao podmirivati svoje obveze iz vlastitih sredstava.

17. Valja također napomenuti da sud ne raspolaže predmetnim ugovorima o kreditu, niti izdanim instrumentima osiguranja kredita, te slijedom toga ne može utvrditi u kojem svojstvu se tužitelj istima obvezao, dakle je li se obvezao kao jamac ili kao založni vjerovnik, no tužitelj i svjedokinja Valentina Peharda Božić jasno iskazuju da su svi zadrugari, uključujući i tužitelja, dali osiguranje za otplatu kredita i platili anuitete kako bi izbjegli ovrhu.

18. Polazeći od gore iznesenih utvrđenja, a vodeći se danim razlozima, sud je navode tužitelja da bi tuženik iznos od 2.602,69 EUR stekao bez osnove ocijenio neosnovanima, a s obzirom da je tužitelj sporne uplate anuiteta kredita vršio kako bi izbjegao prisilnu naplatu istih iz vlastite imovine, a s obzirom da je za obveze tuženika odgovarao temeljem čl. 22. st. 2. ZoZ, te se obvezao i prema kreditoru instrumentima osiguranja, dakle postojala je osnova (zakonom propisana odgovornost zadrugara za obveze zadruge, te ugovor o kreditu s ugovorenim osiguranjima), a temeljem koje je tuženik stekao korist izvršenom radnjom tužitelja, odnosno uplatom anuiteta kredita.

19. U svakom slučaju, neovisno o tome postoji li obveza tužitelja za obveze tuženika iz predmetnih ugovora o kreditu s osnova čl. 22. st. 2. ZoZ ili s osnova predanih instrumenata osiguranja, tužitelj ima pravo na povrat uplaćenih anuiteta temeljem čl. 53. st. 2. ZOO, odnosno temeljem čl. 91. ZOO i čl. 120. st. 1. ZOO, no u odnosu na navedena potraživanja sud prigovor zastare tuženika nalazi u cijelosti osnovanim, to imajući u vidu da su navedena potraživanja dospjela danom plaćanja, dakle tijekom 2008. i 2009. kako ih sam naznačuje tužitelj, te kako to proizlazi i iz potvrda o uplati (listovi 41-50, 131 spisa), pri čemu se na ista primjenjuje opći zastari rok iz čl. 225. ZOO, dok je predmetna tužba podnesena nakon isteka navedenog roka dana 31. svibnja 2021.

20. Slijedom navedenog, sud je iz gore iznesenih razloga odbio tužbeni zahtjev tužitelja radi isplate iznosa od 2.602,69 EUR, kao neosnovan.

21. Uzgredno, valja napomenuti da je tužitelj u spis dostavio naloge za plaćanje (list 131) iz kojih je razvidno da je uplatio na račun tuženika dana 3.11.2008. iznos od 1.117,40 kn, dana 7.1.2009. iznos od 888,19 kn, dana 10.10.2008. iznos od 79,20 kn, dana 7.1.2009. iznos od 3.934,21 kn, dana 10.10.2008. iznos od 2.877,34 kn, dana 10.10.2008. iznos od 416,10 kn, dana 10.6.2008. iznos od 4.073,28 kn, dana 10.10.2008. iznos od 468,24 kn, dana 10.6.2008. iznos od 996,14 kn, te dana 21.5.2008. iznos od 792,72 kn, odnosno ukupno iznos od 15.642,82 kn, odnosno 2.076,16 EUR, a uplate tako i naznačuje u podnesku od 26. travnja 2022., te ih je tuženik učinio nespornima na ročištu za glavnu raspravu danas 7. srpnja 2026, dok preostalu razliku do 2.602,69 EUR tužitelj ničime ne dokumentira, niti ne obrazlaže.

22. Odluku o troškovima parničnog postupka sud temelji na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP, sukladno kojem ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj

stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

23. U smislu čl. 154. st. 2. ZPP sud utvrđuje da je tužitelj s tužbenim zahtjevom uspio s 20,32% (663/61 EUR (5.000,00 kn)/ 3.266,31 EUR (24.610,00kn)), dok je tuženik uspio s 79,68% (2.602,69 EUR (19.610,00 kn)/ 3.266,31 EUR (24.610,00kn)), te da razlika postotka uspjeha u sporu iznosi 59,36% u korist tuženika.

24. Sud je potrebnim za vođenje parničnog postupka tuženiku priznao trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 EUR po tbr. 8. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23; dalje: Tarifa), trošak sastava podneska od 2. svibnja 2022. u iznosu od 200,00 EUR po tbr. 8. toč. 3. Tarife, te trošak zastupanja na ročištima održanima dana 11. svibnja 2022., 12. srpnja 2022., 24. listopada 2022. i 7. srpnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR po tbr. 9. toč. 1. Tarife, a koje iznose valja uvećati za pripadajući porez na dodanu vrijednost u iznosu od 300,00 EUR, a što sveukupno predstavlja priznati trošak parničnog postupka u iznosu od 1.500,00 EUR.

25. Slijedom navedenog, sud je tuženiku dosudio troškove ovog postupka u iznosu od 890,40 EUR (1.500,00 EUR x 0,5936).

26. Sud potrebnim troškom tuženika nije ocijenio trošak zastupanja na ročištu 27. srpnja 2022., a s obzirom da navedeno ročište nije održano, kao ni trošak sastava odgovora na žalbu, a s obzirom da isti nije bio potreban za vođenje ove parnice.

27. Odluka o zateznim kamatama na troškove parničnog postupka temelji se na čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22., 6/24.) sukladno kojem će sud ako plaćanje zatezne kamate na troškove postupka nije određeno već u ovršnoj ispravi, na prijedlog ovrhovoditelja, u rješenju o ovrsi odrediti naplatu tih kamata po propisanoj stopi od dana donošenja odluke odnosno sklapanja nagodbe do naplate, slijedom čega je valjalo naložiti tužitelju da tuženiku isplati zatezne kamate na troškove ovog parničnog postupka od dana donošenja ove presude do isplate.

28. Iz iznesenih razloga valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Varaždinu, 20. srpnja 2026.

Sutkinja
Tamara Turek

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana od dana dostave iste izjaviti žalbu. Žalba se podnosi ovome sudu, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1/ Tužitelj, po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Franjo Šebijan i Mihaela Carović Rukavina iz Varaždina

2/ Tuženik, po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Porobija & Špoljarić iz Varaždina

Broj zapisa: **9-3088a-fd018**

Kontrolni broj: **0a5fd-09a1b-22151**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.